

Ιχνηλατώντας βήματα Μακεδονομάχων

Όλα σ' αυτόν τον τόπο υπάρχουν για να θυμίζουν...Και αυτή η μνήμη είναι που συγκρατεί την ταυτότητα. Η μνήμη της γλώσσας την γλωσσική ταυτότητα , η μνήμη του πολιτισμού την πολιτισμική ταυτότητα , η μνήμη της ιστορίας του έθνους την εθνική ταυτότητα...

Μία ξεχωριστή σελίδα ιστορικής μνήμης θελήσαμε να «μελετήσουμε» με τους μαθητές της Γ' Γυμνασίου έξω από τις σχολικές μας τάξεις, με τρόπο βιωματικό. Ακούγοντας , βλέποντας, ιχνηλατώντας τα βήματα των Μακεδονομάχων στην περιοχή της Φλώρινας και Καστοριάς. Μαζί με τη διευθύντρια κ. Μουρίκη και τρεις καθηγήτριες τα παιδιά της Γ' τάξης του σχολείου μας ξεκινούν ένα οδοιπορικό σε μια γωνιά της πατρίδας μας με απaráμιλλη φυσική ομορφιά όπου κάθε κομμάτι γης, κάθε δέντρο , κάθε βουνό, κάθε πέτρα, όλα έχουν να πουν για το μεγαλείο της ελληνικής ψυχής. Στο όρος Βαρνούντας ,σε υψόμετρο 1000 μέτρων από την ακριτική πόλη της Φλώρινας και αφού απολαύσαμε το χιόνι στη Βίγλα συναντούμε προτομές Μακεδονομάχων : παπα Σταύρος Τσάμης ,Πάυλος Κύρου , Εμμανουήλ Σκουντρής, καπετάν –Κώττας και Νταλίπης. Σταματάμε στο Πισοδέρι όπου έχουμε την ευκαιρία να δούμε το σημείο που τάφηκε το κεφάλι του Πάυλου Μελά μέσα στο ναό της αγίας Παρασκευής. Στον αύλειο χώρο του ναού καταθέτουμε στεφάνι στην ψηφιδωτή παράσταση παράδοσης – παραλαβής της κεφαλής του Μελά ψάλλοντας τον εθνικό ύμνο .Στο Πισοδέρι έχουμε την ευκαιρία να προσκυνήσουμε την εικόνα του αποστόλου Παύλου που αφιέρωσε η Ναταλία Μελά .

Και το ταξίδι στο χρόνο συνεχίζεται στο όρος Βαρνούντα. Περνάμε από το χωριό Ανταρτικό και Κώττα όπου είναι και η πατρίδα του καπετάν Κώττα, του πρώτου Μακεδονομάχου.Στη συνέχεια φτάνουμε στα Κορέστεια , τα χωριά της Λήθης. Τα κόκκινα πλινθόκτιστα σπίτια τους που ερημώθηκαν βίαια μετά τον εμφύλιο πόλεμο συνθέτουν ένα απόκοσμο κινηματογραφικό σκηνικό. Επόμενος σταθμός είναι το χωριό Μελάς και το σπίτι όπου σκοτώθηκε ο άνθρωπος που με τη θυσία του άναψε τη φλόγα για την απελευθέρωση της Μακεδονίας.Εκεί μας ξεναγεί η δισέγγονη της γυναίκας που φιλοξένησε τον Παύλο Μελά τη μοιραία εκείνη νύχτα και τον έθαψε την επόμενη ημέρα μετά τη συμπλοκή με το τουρκικό απόσπασμα. Τα γεγονότα ζωντανεύουν μπροστά μας μέσα από τη γλαφυρή της αφήγηση μέσα στο χώρο που διαδραματίστηκαν φωτίζοντας κάθε λεπτομέρεια. Στην προτομή του Μελά στην πλατεία του χωριού η διευθύντρια μας καταθέτει στεφάνι ως ελάχιστο φόρο τιμής σ' εκείνον που με τη θυσία του μας διδάσκει τι είναι ήρωας...εκείνος που αφουγκράστηκε τα βήματα των Μακεδόνων και χωρίς να σκεφτεί το «εγώ» του , το θυσιάζει στο «εμείς». Ο εθνικός ύμνος βγαίνει

αβίαστα από τα χείλη μας όχι ως τυπικό παράγγελμα αλλά ως αυθόρμητη έκφραση υπερηφάνειας και ευγνωμοσύνης σε όλους εκείνους που υπερασπίστηκαν τη Μακεδονία γιατί την αγάπησαν πιο πολύ από τη ζωή τους. Η τελευταία στάση στην γραφική πόλη της Καστοριάς σηματοδοτεί το τέλος του οδοιπορικού μας σε τούτο τον τόπο που όλα υπάρχουν για να θυμίζουν...

Ευχαριστούμε θερμά τον π.Ειρηναίο Χατζηφραϊμίδη , καθηγητή στο παιδαγωγικό τμήμα του Α.Π.Θ. που εδρεύει στη Φλώρινα, ο οποίος μας συνόδευσε , ρύθμισε όλες τις λεπτομέρειες του οδοιπορικού μας και το κυριότερο με την αμεσότητα και απλότητα του μας μετάγγισε την αγάπη του για την πατρίδα μας. Επίσης ευχαριστούμε τον κ. Δημήτρη Ρίζο , φιλόλογο – θεολόγο που μας βοήθησε στην οργάνωση του οδοιπορικού μας. Τέλος ,αξίζει να αναφερθεί ότι το στεφάνι που κατατέθηκε στο Πισοδέρι ήταν από τον εκπολιτιστικό μορφωτικό σύλλογο Παλαιοκάστρου «Φίλιππος» .

Οι εκδρομές αυτές εφοδιάζουν τους μαθητές μας με εμπειρίες πολύτιμες και σμιλεύουν μέσα στις εφηβικές τους καρδιές την πίστη σε υψηλά ιδανικά αλλά και την αίσθηση του χρέους ...επειδή λοιπόν είμαστε χρωσμένοι να διατηρήσουμε το πρόσωπο αυτού του τόπου αντιστεκόμαστε ,θα έλεγε και ο Ν. Βρεττάκος όπως οι ελιές της πατρίδας μας που αδιαφορούν για τις θύελλες, αναπνέουν τις αστραπές και τις κάνουν ειρήνη και φώς...

Η Διευθύντρια

Γερασίμου Χρύσα

Μουρική Ελένη

Φιλόλογος















